पुत्र श्रीचण्डनामा 'असौ कोपनः सुन्दरीपिता
न त्वां क्षमेत, तद् गच्छ, विस्मर्तव्या न सुन्दरी । 149
इत्य् उक्त्वा मोचितः श्वश्रूा, खड्गं श्रीचण्डहस्तगं
सुन्दर्यै निजम् आविश्य, श्रीदत्तः प्रययौ ततः । 150
विवेश च 'आद्यां ताम् एव चिन्ताक्रान्तो निजाटवीं
मृगाङ्कवत्याः पदवीं तस्या जिज्ञासितुं पुनः । 151
निमित्तं च शुभं दृष्ट्वा तम् एव 'उद्देशम् आययौ,
यत्र 'अस्य 'अश्वो मृतः सो ऽथ, यत्र सा हारिता बधूः । 152
तत्र च 'एकं ददर्श 'आराल् लुब्धकं संमुखागतं,
दृष्ट्वा च पृष्टवांस् तस्याः प्रवृत्तिं हरिणीदृशः । 153
किं श्रीदत्तस् त्वम् इत्य् उक्तो लुब्धकेन च, तत्र सः,
स एव मन्दभाग्यो ऽहम् इत्य् उवाच विनिःश्वसन् । 154
ततः स लुब्धको ऽवादीत्, तर्हि वच्मि सखे शृणु,
दृष्टा सा ते मया भार्या क्रन्दन्ती त्वाम् इतस् ततः । 155
पृष्ट्वा ततश् च वृत्तान्तम् आश्वास्य च कृपाकुलः
निजां पल्लीम् इतो ऽरण्याद् दीनां तां नीतवान् अहं । 156
तत्र च 'आलोक्य तरुणान् पुलिन्दान् सभयेन सा
मथुरानिकटं ग्रामं नीता नागस्थलं मया । 157
तत्र च स्थापिता गेहे स्थविरस्य द्विजन्मनः
विश्वदत्ताभिधानस्य न्यासीकृत्य सगौरवं । 158

Digitized by Google